

μου ἐπὶ κομψῇ ἐκδόσεως τοῦ Κικέρωνος, ἣν ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶχον παρατηρήσει. Ἐλαβὰ τὸν τόμον, τὸν ἡνοιξά μηχανικῶς εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν σελίδα καὶ ἀνέγνωσα τὰ ἐπόμενα :

« Δύο φίλοι ἀφικνοῦνται εἰς Μέργα καὶ καταλύουσιν εἰς χωριστὸν ἕκαστος οἶκημα. Εὐθὺς ὡς ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἀπεκοιμήθη καὶ βλέπει ἐνώπιόν του τὸν συνταξειδιώτην τοῦ ἀναγγέλλοντα αὐτῷ μὲ θετλιμμένον ἦθος ὅτι ὁ φιλοξενῶν αὐτὸν διανοεῖται νὰ τὸν δολοφονήσῃ, καὶ καθικετεύοντα αὐτὸν νὰ σπεύσῃ ὅσον τάχιστα εἰς βοήθειάν του. Ὁ κοιμώμενος ἀφυπνίζεται, ἀλλὰ πεισθεὶς ὅτι ἦτο πλάνη ἐνυπνίου, δὲν βραδύνει ν' ἀποκοιμηθῇ ἐκ νέου. Ὁ φίλος του ἐμφανίζεται πάλιν καὶ τὸν ἐξορκίζει νὰ σπεύσῃ, διότι οἱ δολοφόνοι ἐτοιμάζονται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν θάλαμόν του. Ἐτι μᾶλλον ταραχθεὶς ἐξίσταται διὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ἐνυπνίου καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ὑπάγῃ νὰ εὕρῃ τὸν φίλον του· ἀλλ' ἡ λογικὴ σκέψις, καὶ ἡ

κόπως ἐπὶ τέλους ὑπερισχύουσι καὶ κατακλίνονται ἐκ νέου. Τότε ὁ φίλος του ἐμφανίζεται καὶ τρίτην φορὰν ὠχρὸς, αἱματόφυρτος, μὲ ἡλλοιωμένην ὄψιν : « Ἀθλίε! λέγει αὐτῷ διατὶ νὰ μὴν ἔλθῃς ὅτε σὲ ἰκέτευον ; Ἐτελείωσε, τώρα ἐκδικησέ με. Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου θὰ συναντήσῃς παρὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως ἄμαξαν πλήρη κόπρου· σταμάτησέ την καὶ διάταξε νὰ τὴν ἐκφορτώσωσι· θὰ εὕρῃς τὸ σῶμά μου κεκρυμμένον εἰς τὸ μέσον. Ἀπόδος μοι τὰς τιμὰς τῆς ταφῆς καὶ καταδίωξε τοὺς φονεῖς μου. »

« Τόσον μεγάλη ἐπιμονὴ καὶ τόσον λογικαὶ λεπτομέρειαι δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ πλέον τὸν δισταγμόν· ὁ φίλος ἐγείρεται. τρέχει πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν πύλην καὶ εὕρσκει ἐκεῖ τὸ ἄμαξιν· σταματᾷ τὸν ὀδηγοῦντα αὐτό, ὅστις θορυβεῖται καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην ἔρευναν ἀνακαλύπτεται τὸ σῶμα τοῦ φίλου του. »

[Μετάφρασις X.]

Ἔπεται συνέχεια

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

[ΥΠΟ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΣΙΓΓΕΡ]

(Ἡ μέτροσις τῶν καταδικῶν. — Ὁ διδάκτωρ Μπερτιγιὼν. — Αἱ φωτογραφίαι τῶν κακούργων.

Ἡ αὐτοψία τῆς μετρούσεως. — Ἐκφρασθέντες πόθοι. — Ἐξέτασις παραπεμφθέντος).

Τόσον πολλὰ ἐγκώμια ἠκούσθησαν περὶ τοῦ εὐφυοῦς συστήματος, δι' οὗ ἐν Παρίσις ὁ διδάκτωρ Μπερτιγιὼν κατορθώνει τὴν ἀνέυρεσιν τῶν κακούργων, ὥστε εὐλογος περιέρχεται νὰ γνωρίσωμεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πλησίον παρεκίνησεν ἡμᾶς νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν ἀγγλίνου ἐφευρετὴν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐνεργείας του κατὰ τὸ δικαστήριον καὶ παρακαλέσωμεν αὐτὸν νὰ χορηγήσῃ ἡμῖν ἐπεξηγήσεις τινὰς ἀξίας γνώσεως διὰ τὸ κοινόν. Οὐδὲ λεπτόν δὲ ὤκνησεν ὁ κ. Μπερτιγιὼν νὰ δεχθῇ ἡμᾶς καὶ νὰ μυσήσῃ τὰ κατὰ τὸ σύστημά του. Καὶ ταῦτα ἐπειδὴ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλους ἐφευρετὰς ὁ κ. Μπερτιγιὼν ἔχει εὐλόγους ἀφορμὰς νὰ καταστήσῃ τὴν ἐφεύρεσιν αὐτοῦ ὅσον ἐνεστὶ προσιτὴν εἰς πάντας, καθότι ἡ ἐνέργεια αὐτῆς αὐξάνει ἂν προσιδιωθῶσιν αὐτὴν καὶ ἄλλα κρᾶτη. Ἐναντίον τῆς διεθνοῦς τῶν κακούργων ἐταιρίας ὁ διδάκτωρ Ἀλφόνσος Μπερτιγιὼν ἀντιτάσσει τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ διεθνή δημοσίαν ἀσφάλειαν. Ὅσω δὲ περισσότεραι δυνάμεις προσχωροῦσιν εἰς αὐτήν, τόσω μακρότερον ἐκτείνονται οἱ πλόκαμοι τῆς δημοσίας δικαιοσύνης, δι' οὗς ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Μπερτιγιὼν ἐγένειεν ὄργανον αὐτόχρημα φοβερόν κατὰ τῶν κακούργων.

*

— Εἶνε ἐδῶ ὁ κ. Μπερτιγιὼν ;

— ὦ! κύριε, δυσκόλως δύνασθε νὰ τὸν εὗρητε. Ἀναβῆτε πρῶτον δι' αὐτοῦ τοῦ διαδρόμου, ἔπειτα προχωρήσατε ἀριστερά, ἔπειτα ἀ-

ναβῆτε δεξιὰ διὰ τῆς στενῆς κλίμακος, καὶ ἔπειτα...

— Εὐχαριστῶ· ἔπειτα ἐρωτῶ καὶ πάλιν.

Ἄμα εἰσερχομένους εἰς τὸν περίβολον τοῦ δικαστηρίου περιβάλλει ἡμᾶς ἀτμόσφαιρα ἰδιαζόντως πνικτικὴ· τὰ πάντα εἶνε ἐνταῦθα καθειργμένα. καὶ αὐτὸς ὁ ἀήρ· τὰ δὲ βήματα ἡμῶν ἀντηχοῦσιν ἐν τῷ μακρῷ διαδρόμῳ. Αἶφνης ἀνοίγεται πού θύρα τις, καὶ ἐκπηδᾷ δι' αὐτῆς εἴτε ἀφηρημένος τις, πολυσχολος δικηγόρος φέρων τὴν δικηγορικὴν αὐτοῦ τήβενον εἴτε ἐξημμένος ἀνακριτὴς ἔχων κατερύθρους τὰς παρειάς. Μόνοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ δικαστηρίου ἀναβλέπουσι μόλις ὑψοῦντες τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ διατηροῦντες τὴν ἀδιάφορον αὐτῶν καὶ σχεδὸν ἀπρόθυμον ὄψιν. Ἐχουσι δὲ ἴδει τόσον πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ οἴκῳ.

Μετὰ μακρὰν πορείαν διὰ διαδρόμων ὅτε μὲν φωτεινῶν, ὅτε δὲ μυστηριωδῶς σκοτεινῶν ἐφθάζαμεν τέλος εἰς κλίμακα, πρὸ τῆς ὁποίας ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή « Ἀνθρωπομετρία — Φωτογραφία. » Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ τοῦ μεγάρου τῶν δικαστηρίων, προωρισμένῳ διὰ τμημάτων τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἐξασκεῖ ὁ διδάκτωρ Μπερτιγιὼν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταῦτι-σμοῦ. Πταῖσμα τῶν συγγραφῶν δικαστικῶν μυθιστοριῶν εἶνε ὅτι συνήθως φανταζόμεθα τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους ὡς ἄτομα ἀκροποδητὴ κρυψιβατοῦντα, ταυρηδὸν βλέποντα, ὡς ζοφώδεις, ὠμάς, ἀνοικτίρμονας ὑ-

πάρξεις, ὡς γραφειοκρατικούς ἀρχοντίσκους διὰ βραχείας διαδικασίας ἀποπέμποντας, συνωφρυνμένους, ρικνούς, φαλακρούς, οἷονεὶ κύνας φύλακας ἔχοντας ὄμματα γαλῆς, κράμα τι σχολαστικοῦ καὶ ἀνακριτοῦ. Ἀντίτυπον τοῦ γένους τούτου ἐφοβούμεθα ὅτι θὰ ἐπανίδωμεν ἐν τῷ

εὐμένειᾳ. Εἶνε δ' ἐν συνόλῳ προσωποποίησις τῆς εὐγενείας, καὶ πᾶν ἄλλο ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ἢ ὅτι ἔχει πρὸ ἑαυτοῦ ὑπάλληλον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ἐκαστος ἐφευρετὴς ἔχει ὑπέροχόν τινα πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐφεύρεσιν αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον ὀφείλει νὰ ἔχει τοιαύτην, καὶ θέλει νὰ καταστήσῃ

ΑΤΗΜΕΛΗΤΟΣ

Εἰκὼν Α. Πασσίνη.

προσώπῳ τοῦ κ. Μπερτιγιῶν, ἀλλ' ὅτε ἔστημεν πρὸς αὐτοῦ, ὅποια εὐχάριστος ἐκπληξίς!

Πρὸ ἡμῶν ἐνεφανίσθη ἀνὴρ ἀκόμη νεαρὸς καὶ κομψός, φέρων κόμην μέλαιναν, γενειάδα βραχείαν καὶ ἐπιμελελημένην, εἰς ὃν ἀπολήγουσα ἡδεῖα δὲ ἦτο ἡ φωνὴ αὐτοῦ καὶ ἑλκυστικὴ ἡ λαλιὰ, ἀνάλογος πρὸς τοὺς εὐγενεῖς αὐτοῦ τρόπους. Ἐκ τοῦ βαθέος αὐτοῦ βλέμματος ἀπορρέει

αὐτὴν πιστευτὴν εἰς τοὺς ἄλλους. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὀψέως τοῦ Μπερτιγιῶν εἶνε διακεχυμένη χροιά τις αὐταρεσκειᾶς, ὅταν εὕρισκῃ εὐκαιρίαν νὰ λαλῇ περὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ συστήματος αὐτοῦ, ὅπερ ἐγένετο ἤδη δεκτὸν μέχρις αὐτῆς τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἀπωτάτων χωρῶν, περὶ τῶν ἐκπληκτικῶν παραδειγμάτων δυσχερῶν καὶ εὐφρεσάτων ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἐγένοντο δι'

αὐτοῦ, περὶ τῶν πολλῶν ἐπισκέψεων εἰδικῶν ἀνδρῶν καὶ λογίων, ὧν ἀξιούται. Ἄλλ' ἔμφυτός τις, μετριόφρων συνοχή συγκρατεῖ αὐτὸν ἐντὸς τῶν ὁρίων εὐπρεποῦς ἱκανοποιήσεως. Μετ' εὐχαριστήσεως ἀκροᾶται τις τῶν ἐξηγήσεων αὐτοῦ, ἃς ἐκφέρει ἤδη δι' ἑκατοστὴν καὶ χιλιοστὴν φοράν, ἀλλ' εἰς ἃς ἔχει τὴν τέχνην νὰ παρέχῃ πάντοτε τὸ θέλητρον τοῦ καινοῦ καὶ τὰς ὑποίας παριστάνει μετὰ τοιαύτης ἀπλότητος καὶ οὕτως εὐλήπτως, ὥστε δύνανται νὰ ἐννοῶσιν αὐτὰς ἐπ' ἴσης οὔτε περιέργοι τριοδῖται καὶ οἱ φέροντες εἰδικὴν ἐντολὴν ξένων κυβερνήσεων.

« Πρὶν ἢ ὀδηγήσω ὑμᾶς εἰς τὴν καθ' αὐτὸ αἰθουσαν τῶν μετρήσεων, λέγει ἡμῖν ὁ κ. Μπερτιγιὼν, θέλω νὰ μὴσῶ ὑμᾶς τὸ μυστικόν μας. Τὰ πράγματα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Ἐχομεν μέχρι τῆς σήμερον ἐν Παρισίοις περὶ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας φωτογραφιῶν ἐγκληματιῶν. Ἄν ἐπρόκειτο νὰ ναναζητήσωμεν ἐν τῷ πλήθει τούτῳ τινὰ, ὅστις φέρεי ψευδώνυμον, ἢ ὅστις ἀφῆκε νὰ ζήσῃ τὴν γενειάδα του ἢ ὅστις ἐξύρῃσεν αὐτὴν ἢ τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον μετεβλήθη ἕνεκα τῆς προχωρησάσης ἡλικίας, τὸ ἔργον ἡμῶν θὰ ἦτο μακρὸν καὶ ὥς αὖς ἀκαρπὸν. Ἀλλὰ διὰ τοῦ συστήματός μου εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸν ταῦτισμὸν ἐν ὀλίγοις λεπτοῖς τῆς ὥρας. Καὶ ἂν μὲν ἔχωμεν τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ ἐγκληματιῶ, εἶνε πολὺ εὐκόλῳ νὰ εὕρωμεν τὴν σημείωσιν τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ, ἂν δ' ἔχωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ μόνον, εὐρίσκομεν ἀκόπως τὸ ὄνομα του, ἀρκεῖ νὰ διηλθῇ ποτε ἐντεῦθεν ὁ ζητούμενος.

— Καὶ ταῦτα μετὰξὺ ἑκατὸν χιλιάδων φωτογραφιῶν;

— Καὶ ἐν ἑκατομμύριον ἂν ἦσαν, εὐρίσκομεν εὐκόλως τὸν ἕνα, ὡς θὰ ἴδῃτε ἀμέσως.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν κατήρξατο ὁ Μπερτιγιὼν τῆς ἐξηγήσεως. « Ἀς λάβωμεν τὸ ἔτος 1866. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἰχομεν ἤδη ἐξήκοντα χιλιάδας φωτογραφιῶν. Ἀς παραδεχθῶμεν, ὅτι ἤχθη πρὸς ἡμᾶς ἀνὴρ, ὅστις καλεῖ αὐτὸν Δυβάλ. Πρόκειται λοιπὸν νὰ μάθωμεν ἂν οὗτος ὁ Δυβάλ ἐτιμωρήθη ἤδη παρ' ἡμῶν ἢ παρ' ἄλλου τινὸς γαλλικοῦ δικαστηρίου. Μετροῦμεν κατὰ πρῶτον τὸ μῆκος τῆς κεφαλῆς του, θέτοντες τὴν μίαν διὰ κομβίου περιβαλλομένην ἀκρὰν διαβήτην εἰς τὴν ῥίζαν τῆς ῥινός, τὴν δὲ ἄλλην εἰς τὸ ἀκρότατον ὅριον τοῦ ὀπισθοκρανίου. Διακρίνομεν δὲ τρία εἶδη μήκους τῆς κεφαλῆς, μικρὸν, μέσον καὶ μέγα. Ὑποτιθεμένου δὲ ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ Δυβάλ εἶνε μεγάλη τὸ μῆκος, ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν τὴν κεφαλὴν του μόνον ἐν τῷ διαμερίσματι ἐκείνῳ τοῦ ἑρμαρίου μας, ἐν ᾧ φυλάσσονται αἱ φωτογραφίαι ἀνδρῶν ἐχόντων κεφαλὴν μεγάλην τὸ μῆκος. Οὕτως ἐξαιροῦνται τεσσαράκοντα χιλιάδες φωτογραφιῶν καὶ περιο-

ρίζεται ἡ ἔρευνα μόνον μετὰξὺ εἰκοσακισχιλίων εἰκόνων Ἐξηγήθηεν σαφῶς;

— Εἴθε νὰ εἰσὶν ἀρχὴν νὰ τὸ ἐπαναλάβω μετὰ τῆς αὐτῆς ευκρινείας.

— Τοῦτο δὲν θὰ σὰς δυσκολεύσῃ.

Προχωρήσωμεν περαιτέρω. Μετροῦμεν τὸ πλάτος τῆς κεφαλῆς ἀπὸ κροτάφου εἰς κροτάφον. Ἀποδεχθῶμεν ὅτι τὸ πλάτος τοῦτο εἶνε μεσαῖον τότε ἀναζητοῦμεν μετὰξὺ τῶν εἰκοσακισχιλίων φωτογραφιῶν μόνον ἐκείνην τὴν θήκην, ἥτις περιέχει τὰς κεφαλὰς μέσου πλάτους. Οὕτως ἐκπίπτουσι πάλιν τὰ δύο τρίτα, καὶ ὑπολείπονται φωτογραφίαι ὀλίγον περισσώτεραι τῶν ἐξαικισχιλίων. Τότε ἔρχεται ἡ σειρὰ τῆς μετρήσεως τοῦ μέσου δακτύλου. Τὸ δὲ μέγεθος αὐτοῦ ἀποφασίζει εἰς ποίαν σειρὰν εὐρίσκεται ἡ ζητούμενη φωτογραφία. Ἐχομεν λοιπὸν πάλιν νὰ ἐκλέξωμεν μετὰξὺ ὀρισμένου τινὸς τρίτου, περίπου δισχιλίων εἰκόνων. Τὸ μῆκος τοῦ ποδὸς ἀποχωρίζει πάλιν δύο τρίτα τῶν ὑπολειπομένων εἰκόνων τὸ χρῶμα τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος κτλ. παρέχουσι νέας ὑποδιακρίσεις, ὥς φησόμεν εἰς ἐλάχιστον ἀριθμὸν φωτογραφιῶν, ἂν τῶν ὁποίων ἀναγράφονται τὰ χαρακτηριστικὰ. ἅτινα παραβάλλομεν μετὰ τῆς νέας ἡμῶν μετρήσεως. Ἄν λοιπὸν ὁ Δυβάλ εἴχῃ ποτε προσαχθῇ πρὸς ἡμᾶς, πρέπει νὰ εὐρεθῇ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὡς βοήθητικὸν δὲ μέσον ἔχομεν ἀκόμῃ τὴν βεβαίωσιν ἰδίων τινῶν σημείων, ἅτινα καθορίζουσι τὴν κρίσιν ἡμῶν καὶ ἂν ὁ πρὸς ἡμῶν προσκαγόμενος φέρῃ ὄνομα ψευδές· τοῦλάχιστον ἡξεύρομεν ὑπὸ ποῖον ὄνομα ἐμετρήθη καὶ ἐδικάσθη ἄλλοτε. »

— Ἄλλ' ἐπιτρέψατέ μοι μίαν ἐρώτησιν. Πῶς λαμβάνετε τόσον ἀκριβεῖς φωτογραφίας; Οἱ ἐγκληματῖαι συνειθίζουσι, ὡς μοι ἐρρέθη, νὰ διαστρέφωσι τὸ πρόσωπον εἰδεχθῶς μορφαζόντες, ὅπως καταστῇ ἀδύνατος ἡ φωτογραφησις αὐτῶν.

— Φωτογραφοῦμεν τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῶσιν. Ἄν μοι ὑποσχεθῇτε νὰ μὴ προδώσῃτε τὸ μυστικόν, θὰ σὰς δείξω πῶς τοῦτο γίνεται.

... Κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὁ ἐγκληματίας δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι φωτογραφεῖται. Ἀληθῶς δὲ ἡ ἀστυνομία τῶν Παρισίων κέκτηται ἐξαιρέτους φωτογραφικὰς μηχανάς. Ὁ κ. Μπερτιγιὼν ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς τὸ πρῶτον φωτογραφικὰς εἰκόνας Αὐστριακῶν, Ρώσων, Ἀγγλῶν λογίων καὶ ὑπαλλήλων, οἵτινες δὲν εἴδεον, ὅτι εἶχον φωτογραφηθῇ μετ' αὐτοῦ. Ἐπειτα δ' ἐπέτρεψεν εἰς ἡμᾶς νὰ ῥίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὰς θήκας τὰς περιεχούσας τὰς φωτογραφίας τῶν ἐγκληματιῶν. Εἶδομεν δ' ἐν αὐταῖς τὰς εἰκόνας τῶν κινδυνωδεστάτων καὶ ἐπιτηδαιστατῶν κακούργων, δοκιμωτάτων ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ μεταβάλλειν τὴν φυσιογνωμίαν αὐτῶν, τὸ σχῆμα

τοῦ γενείου, τὴν κόμμωσιν. Μεταξὺ ἄλλων εἰ-
δομεν τρεῖς κατὰ βάθος διαφόρους εἰκόνας, τὴν
μὲν κακούργου αὐχμηροῦ, εὐρὺ ἔχοντος τὸ στόμα,
ἀτενῆ τὸν ὀφθαλμόν. ἄλλην δὲ βιομηχάνου τοῦ
ὁποίου ἡ ὅλη ὑπαρξίς ἐνέπνεε τὴν αἴσθησιν εὐ-
μακρείας μικροπολίτου ἀποζῶντος ἐκ τῆς ἐργα-
σίας καὶ τοῦ ὑποίου ὁ ὀφθαλμὸς προφυλάσσεται
διὰ κυανῶν ὑέλων ἀπὸ τῆς ὀρμητικῆς εἰσβολῆς
τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, τέλος δὲ τὴν εἰκόνα φι-
λοσόφου γενειῶντος, ἐτάζοντος εἰς τὰ μακρὰν
μετὰ προύτητος ἄμα καὶ συννοίας. Ἀλλὰ μι-
γίστη ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς ἡμῶν, ὅτ' ἐμάθομεν
ὅτι καὶ αἱ τρεῖς αὗται ὅλως διάφοροι ἀπ' ἄλλη-
λων εἰκόνες παρίστανον ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσω-
πον, ἥτοι ἐνα τῶν δεξιωτάτων Ἀγγλων τῶν λω-
ποδυτῶν. Ἀλλ' αἱ ἰδιάζουσαι χαρακτηριστικαὶ
φωτογραφίαι ἀποτελοῦσιν ἐξαίρεσιν. Αἱ δὲ πλεί-
σται εἶνε συνήθεις ἄνευ ἐξαιρέτου τινὸς χαρα-
κτῆρος τύποι. Συνήθως δ' αἱ ἀντιπαθητικώταται
τῶν φωτογραφιῶν παριστάνουσι δεσμώτας σχε-
τικῶς ἐλάχιστα κακούργησαντας, ἰδίως δ' ἐρ-
γάτας παρεκτραπέντας, ἀλήτας, μεθύουσας, φι-
λέριδας. Ἀπ' ἐναντίας δ' αἱ ἐνδοξότατες τοῦ
ποινικῶ κόσμου ἔχουσιν ὡς τὸ πλείστον ὅψιν λίαν
νοήμονα, ἔχουσι τὴν τέχνην νὰ παρουσιάζωνται
ὑπὸ φυσιογνωμίαν ἐλκυστικὴν, εἶνε συνήθως ἐν-
δεδωμένοι καλῶς καὶ φροντίζουσι τοῦ σώματος,
αἱ δὲ προσωπογραφίαι αὐτῶν ἡδύναντο νὰ ἐκτε-
θῶσιν εἰς εἰκονοδόμητον προθήκην καταστήματος,
χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τὰ κατ'
αὐτάς ἡ ἰδέα ν' ἀναζητήσῃ ἐν αὐταῖς ἰδιά-
ζοντα χαρακτηριστικὰ κακούργων. Μεταξὺ δὲ
τῶν φωτογραφιῶν τῶν γυναικῶν ἐπικρατοῦσιν αἱ
ἔχουσαι προκεχωρημένην ἡλικίαν. Ὅλίγαι δὲ μό-
νον εὐρίσκονται πεσοῦσαι Ἀφροδίται καὶ πιμε-
λεῖς Βακχαὶ τακερόν ἔχουσαι τὸ βλέμμα, ὀλίγα
μόνον νεανικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ἀναγινώσκεται
ἡ ματαιότης νὰ θέλωσι καὶ ἐνταῦθα νὰ παρου-
σιάζωνται ἐπιχάρτες. Ἡθέλωμεν δὲ ἤδη νὰ ἐκ-
φράσωμεν τὴν χαρὰν ἡμῶν, ὅτι τοῦλάχιστον ἐν
τῷ κοσμῷ τῶν γυναικείων καταδίκων δὲν εὐ-
ρίσκονται οὕτω πολλαὶ νεανικαὶ ὑπάρξεις ὡς ἐν
τῷ τῶν ἀνδρῶν, ὅτε ὁ κ. Μπερτιγιὼν συνέστειλε
τὴν ὁρμὴν ἡμῶν ὡς διὰ ψυχρολουσίας, παρατη-
ρήσας ἡμῖν μετὰ ψυχραιμίας, ὅτι αἱ νεαραὶ γυ-
ναῖκες δὲν κλέπτουσιν, ἐπεὶ δὲ κερδαίνουσι τὸν
ἄρτον αὐτῶν ἄλλως.

*

Θεὸς φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μομφῆς, ὅτι θέ-
λομεν νὰ κάμωμεν εὐφυσολόγους παρομοιώσεις
κατενώπιον τῆς δυστυχοῦς ἐνσωματώσεως τῆς
ἀνθρωπίνης ἐνοχῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δυστυ-
χίας. Ὅστις ἐζήσέ ποτε αὐτὸς ἐν πενίᾳ καὶ στε-
ρήσει καταλαμβάνεται ὑπὸ βαθυτάτου ἐλέου
καὶ δι' αὐτὸ τὸ ὑπὸ τῆς κοινωνίας δικαίως ἀ-
περριμένον πλάσμα. Ἀλλ' εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς

τὴν αἵθουσαν τῶν μετρήσεων ἐπέρχεται ἀκου-
σίως ἡ ἀνάμνησις βιομηχανικοῦ ραπτικοῦ ἐργο-
στασίου, ἐν τῷ ὁποίῳ σημειοῦνται τὰ μέτρα
πολλῶν συγχρόνως πελατῶν. Ἐφ' ὑψηλῶν ἀνα-
βάθρων πρὸ μελανῶν γραφείων κάθηνται οἱ γραμ-
ματεῖς, οἵτινες ἀναγράφουσι τὰ ὑπὸ τῶν τὴν
μέτρησιν ἐπιχειροῦντων ὑπαλλήλων ἐκφωνούμε-
να μέτρα. Δι' ἑκάστον μέτρημα, διὰ τὴν κεφα-
λήν, τὰ ὦτα, τοὺς πόδας, τὸν ἄνω βραχίονα,
τὸ στῆθος καὶ τὸ πλάτος τοῦ σώματος, ἔχοντος
ἀναπεπταμένας τὰς χεῖρας, ὑπάρχει ἴδιον ὄργα-
νον, καὶ ἑκάστην φοράν ὀφείλει ὁ μετρούμενος
νὰ λάβῃ θέσιν διάφορον τῆς προτέρας. Ἐπὶ τι-
νος δὲ θρανίου κάθηνται οἱ συλληφθέντες, γυ-
μνάς ἔχοντες τὰς χεῖρας καὶ τὰς κνήμας καὶ
ἀναμένοντες νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ των. Οἱ τὸ πρῶτον
ἤδη προσερχόμενοι παρακολουθοῦσιν ὑπόπτως
πᾶσαν κίνησιν τῶν πρὸ αὐτῶν μετρούμενων, ἐ-
κείνοι δὲ οἵτινες ἤδη ἄλλοτε ἐμετρήθησαν ἐν
ταύτῃ τῇ αἵθουσῃ παραδίδονται εἰς τὴν μέ-
τρησιν ἐν ἀφαιρέσει ἢ μετὰ νωχелоῦς ἀδιαφορίας.
Πλησίον κακούργων πολιοτρίχων ἐχόντων ἀχῦ-
μηρόν καὶ ἀκαταστάτον τὸ γείρον, διακυβεῖς δὲ
τοὺς ἀπατηλοὺς ὀφθαλμοὺς βλέπομεν νεανίσκους
ἔχοντας τὴν ὅψιν κιτρινωπὴν καὶ κατὰ σκοπὸν ἐκ
τῆς κακονοκτίας καὶ ἀτενίζοντας πρὸ ἑαυτῶν
διὰ δύο βλακωδῶν καὶ κτηνωδῶν ὀφθαλμῶν,
ἀποτυπούντων τὴν ἐν αὐτοῖς ἐνδομυχοῦσαν ψυ-
χὴν. Πλησίον θερμαστοῦ ἀκόμη ὅλως κατησβο-
λωμένου ἐκ τοῦ καπνοῦ τῆς μηχανῆς κάθηται
ἀνὴρ λεπτοῦς καὶ καθαρίους ἔχων τοὺς δακτύ-
λους, τοὺς ὁποίους δυστυχῶς συχνότατα μετε-
χειρίσθη πρὸς περιεργὸν ψηλάφησιν τῶν θυλά-
κων τῶν ἄλλων.

*Ἐπταὶ τὸ τέλο;

Μετάφρασις Α.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ἀνέκδοτοι δημῳδαὶ παρουμίαι.

(Ἥλειος).

Ἀπὸ βραδὺς 'στὸ σπῖτι σου, τὴ νύχτα 'στὴ δουλειά σου.

Ἀπὸ ρουφὸ κεφάλι, κι' ἀπὸ συναγρίδα μέση.

Ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ὅπου προφῆτης γαΐδαρος.

Ἀπὸ παπᾶ 'ς τὸ σπῖτι σου, κάλλιο χωροφύλακα.

Ἐφαγε ὁ ζαρῖφης ἐν' αὐγὸ, κι' ἀλείφτηκε οὐλὴ ἡ
πλάτη του.

Ἐχει ὁ τοῖχος αὐτιά κι' ὁ λόγος μάτια.

Ἡ τριχιά τρώει τὴν πέτρα.

Ἡ φτήνια τρώει τὸν παρᾶ.

(Ἐκ συλλογῆς Π. Ι. ΔΙΝΑΡΔΑΚΗ).